

Rodica Nicoleta Ion

REFLEXII ȘI REFRAȚII

Rodica Nicoleta Ion

Reflexii și refractii

Cristian PlusArt
Malu Mare, 2026

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ION, RODICA NICOLETA

Reflexii și refracții / Rodica Nicoleta Ion. - Malu Mare : Editura Cristian Plusart, 2026

ISBN 978-630-6803-04-0

821.135.1

Copyright © Editura Cristian PlusArt

Imaginea și grafica copertei. Editura Cristian Plusart,
cu elemente Canva și suport AI

Editura Cristian PlusArt,
str. Gutuilor nr. 3,
207365, Malu Mare, Dolj, ROMANIA
Facebook: Cristian Plusart
e-mail: contact@cristianplusart.ro
tel.: +40.732.740511

Agrafe de gânduri
Pe câteoa rânduri...

Dragii mei,

Poate am greșit față de mulți, neintenționat, poate am fost acuzată... pe nedrept poate. Dar s-a gândit oare cineva că există în spatele tuturor acestor fapte, un suflet rănit?!

De multe ori ne dorim să credem în povești. Și iubirea este o poveste, dar ea se află doar la Dumnezeu. Pentru un om de rând, iubirea poate fi o povară...

Eu iubesc oamenii în general, dar când oamenii mă fac să sufăr, nu mai pot oferi acea iubire pe care divinul ne-o dă ca exemplu... Doar Dumnezeu iubește și iartă necondiționat. Credeți în Dumnezeu!

Știu, chiar și eu l-am căutat... Și nu l-am găsit decât rareori. Cu toate că EL este în tot și în toate. Pierdem sau suferim, e voia Lui. Sau nu... Dumnezeu știe...

Dacă am învățat ceva din 2020 este faptul că cele mai mari câștiguri ale omului sunt libertatea, sănătatea și iubirea de semeni prinse în cercul unirii.

Plânsul este element primordial, elementul-liant prins în lanțul trofic al iresponsabililor înșirați în șirul datornicilor cu sufletul, iar greul tot sărmanul îl poartă, căci bogatul poartă grija avuțiilor sale și povara avariției, pe când celui sărman îi rămâne etern, suferința.

Certați-vă în șoaptă! Și când nu vă mai puteți certa, luați-vă inima-n palme și oferiți-o celui de lângă voi. Și nu uitați! Cu un sărut vă puteți vindeca rana. Semănătorii de

boală aruncă plasa cuvintelor în care să te împiedici. Căci nu vor să mergi mai departe ...

Lovesc înainte de toate în spirit, după care își continuă lupta la fel de mișelește cum le este în fire... Sunt persoane care dau dovadă de lașitate și atunci lovesc în oglindă, ca piatră să-ți ricoșeze în suflet...

Iertați-mă pentru clipele de care nu m-am bucurat! M-am gândit că le voi culege când mă voi întoarce în timp. Voi să nu irosiți fericirea! Ea este ca rădăcina unui copac ros de cari. O veți păstra în adâncul sufletului, dar nu va mai înmuguri niciodată. Vă las aici o bucată din sufletul meu... Aveți grijă de ea!

Și dacă îmi veți da dreptate, mă voi bucura. Dacă nu, vă voi înțelege. Depinde cât de maturi sunteți... Matricea sufletului meu va elimina erorile și va veghea întru iluminarea voastră spirituală. Drumul către adevăr este greu, este lung, dar pentru a ajunge la capătul lui avem nevoie de autocontrol. Trebuie să ne autodepășim, să luptăm și să câștigăm. Pentru ca voi să evoluati, noi trebuie să ne risipim. În alte lumi... dincolo de lumea acesta, să urcăm alte trepte și să... evoluăm.

Rodica Ion

Orbul vede în întuneric liniștea (lumina) sufletului celui de lângă el.

Provocarea este drumul către succes și dorința de a te simți liber.

Îngerii nu dorm niciodată. Întocmai o conștiință trează.

Într-o lume atât de sălbatică, nu-ți folosește nici spada speranței, nici scutul dreptății.

Adevărul este boala de care suferă doar cei ce au o credință puternică în binele divin.

Luați aminte de la viețuitoarele pământului! Ele pot fi mai înțelepte decât oamenii...

Focul lasă în urmă cenușă, iar omul amintiri. Luați aminte și nu călcați cu tălpile goale în jarul cuvintelor!

Nu banul spală rănille sufletului, ci tot un suflet rănit, căci lacrima este cuvântul sufletului.

Cu cât este mai profundă o rană, cu atât mai puțin te dor celelalte.

Nu căuta să vezi ce se ascunde dincolo de pojghița de miere, căci vei fi dezamăgit. Trăiește clipa!

Nu nedreptăți o femeie, căci te va urî cu aceeași intensitate cu care te-a iubit!

Diferența dintre o lansare în eter și o lansare de carte este că în timp ce una te ridică, cealaltă te coboară, omul o vede pe prima în scopul evoluției științifice, în timp ce cea de a doua le dovedește involuția lor (nu a autorului cărții).

Într-un suflet nobil, dublul răsturnatului divin este dedublât în îngerii de lumină...

Greul vieții tot sărmanul îl poartă, căci bogatul poartă grija avuțiilor sale și povara avariției.

Cum altfel putem ajunge sus, decât încălțând opinca făcută din pielea celui ce ne stă la picioare?!

Balanța sufletelor noastre sunt faptele. Dacă ne clătinăm, ne putem risipi ca plaja sub mânia valului.

Lumina cade perpendicular pe suflete. Mare grijă la stabilitatea emoțională!

Fiți cu ochii pe cer! Mai bine decât... pe neregulile din jur...

Când cineva îți urează succes, îți spune elegant că nu îți va rămâne alături...

Sunt persoane care dau dovadă de lașitate și atunci lovesc în oglindă, ca piatra să-ți ricoșeze în suflet.

Doar Dumnezeu ne unge fruntea cu dreptate în loc de mir,
doar morții ne pot apăra împotriva celor vii, cu spiritul lor.

Va veni timpul când mulți vă veți lepăda de mine, ca de
Dumnezeul vostru, dar atunci lacrimile voastre vă vor
îneca sufletul.

Dumnezeu nu pune oamenii acolo unde le este locul, îi lasă
să lupte pentru a ajunge acolo. Succesul se descoperă cu
trudă și fericirea cu lacrimi.

Când doi se ceartă, al treilea află de măgăriile celor doi. In-
formații prețioase și lovituri dureroase.

Caută să înțelegi un om, înainte de a-l acuza, pentru că nu
cunoști ce dureri poartă în sufletul lui, și nici dacă tu ai pu-
tea îndura această povară.

Să faci ceea ce simți tu, nu ceea ce vor alții să faci.

Mai bine să suferi pierderea celui de lângă tine, decât să
suferi din cauza lui...

Cel mai tare doare nu ce ți-a făcut dușmanul, ci faptul că
nu-l poți ierta...

Speranța îți dă aripi să zbori, moartea te oprește din zbor.

Agonia morții este tunelul spre veșnicie, moartea este ul-
tima gară a vieții.

Timpul macină discret viața, amintirea te eliberează din uitare, lăsând deschisă poarta spre lumea trăirilor.

Soarele se ascunde în nori uneori, așa cum liniștea, se ascunde în spatele unor dureri nerostite. Dar energiile din univers se completează reciproc, creând un echilibru, compensator pentru firea umana.

Omul are atâtea fețe, încât nu se recunoaște pe sine cu adevărat.

În zadar vopsești oul în cele mai pastelate culori, ce are importanță cu adevărat e ce se află sub coajă. Și dacă stricăciunea se află sub coajă, îl aruncăm, iar dacă este bun, va fi și gustos, dar și venerat.

Literatura este pruncul, dar și prietenul care ne oferă satisfacția unei existențe pline de înțeles și înțelepciune, iar lipsa acesteia în viața noastră ne-ar face ofrandă pe postulamentul sărăciei și a unei vieți fade, iar Universul ar fi ai sărac.

O familie fără comunicare este ca o nucă goală. În zadar spargi coaja, nu vei găsi fericirea la care accezi, căci aceea reprezintă uniunea, dragostea și loialitatea, deziderate care lipsesc cu desăvârșire atunci când nu există comunicare.

Să nu spunem că vedem cerul! Ar fi greșit, căci el este infinit. Noi îl limităm intenționat poate, pentru a defini chiar gândirea noastră în asociere cu factorii umani. Uităm că

spiritul este o „moleculă” a Universului și ne ancorăm din nevoia de stabilitate și de încredere în propriile idei.

Ce îmi, sau ce ne lipsește cu adevărat la nivel de societate?! Sănătatea, înțelegerea și comunicarea... Zadarnic atâtea câte sunt! Ne simțim goi pe dinăuntru și căutăm pacea divină, dar ne lipsește și aceea... Iată motivul neliniștilor mele!

Căutăm fericirea, dar nu înțelegem că ea se află în fericirea celor de lângă noi. Frustrarea este primul inamic al fericirii, apoi închistarea în norme palpabile, după care orbirea spiritelor ce gravitează în jurul unor idei fixe. Fericirea o găsim în lumină, în cânturi și flori, în ziua ce se arată – răsărit și apus, dar înainte de toate o găsim în zâmbetul și liniștea pe care o emană semenii noștri – acea energie pozitivă ce ne încarcă spiritual.

Nu vă minunați de clădiri! În fond sunt natură... moartă. Minunați-vă de natură, căci ea este mereu altfel, este creația Lui Dumnezeu, mirajul ce aduce fericirea necondiționată, exuberanța spiritului înălțându-se în Univers...

Atunci când suntem stăpâniți de emoții, legătura cu Universul se deteriorează, ducând la eliberarea energiilor negative spre interior, nelăsând lumina spirituală să planeze ca un cocor de alint peste sufletul nostru. Așadar, gândiți pozitiv!